

راه خروج از افغانستان

روزنامه مشهور سویدن "داگنس نیهتر" در سرمقاله امروزی خویش (28 جنوری 2010) پیرامون کنفرانس لندن در مورد افغانستان پرداخته است .

2
LEDARE

Utväg ur Afghanistan

ترجمه از نسیم سحر

امروز کنفرانس افغانستان در لندن آغاز میگردد. هیچ سیاستمدار ارشد از ترک کردن این کشور سخن نخواهد گفت. در نهایت یک مسئله کلیدی هنوز هم در آنجا وجود دارد. چگونه میتوانیم یک راه خروج پیدا کنیم ؟

کارل بیلدت وزیر خارجه سویدن بروز دوشنبه در زمان نشست وزرای خارجه کشور های اتحادیه اروپا در بروکسل اعلام کرد که " هرگونه صحبت در مورد" استراتیژی خروج " باعث تشویق طالبان خواهدشد. میگوئل انگیل موراشونوس ، همتمای هسپانوی او با همین روال توضیح داد که در حال حاضر یک " استراتیژی گذار " (استراتیژی انتقالی) مورد نیاز است ، نه یک استراتیژی خروج.

خروج فوری قوا به معنی عهد شکنی با افغانهاست . هر آنکه سربازانی را به کشور های دیگر فرستاده اند، مسولیت دارند که بعد از خروج خویش چي را باقی میگذارند.

داشتن یک استراتژی برای تحویل تدریجی مسولیت های امنیتی به ارتش و پولیس ملی ضروری است. خطراتی برای تعیین تاریخ خروج قوا و عملکرد آنها وجود دارد. اگر طالبان بدانند که قوای خارجی تا یک نقطه معینی عملکرد دارند، آنها می توانند پس از آن ، جنگ خود را وفق دهند. همزمان آنده افغان هائیکه با قوای خارجی همکاری مینمایند ممکن است از لحاظ مورال تضعیف شوند ، در صورتیکه نیروهای خارجی در غرب تصریح کنند که آنها صرفنظر از اینکه وضعیت امنیتی چگونه انکشاف میکند ، آنجا را ترک می گویند.

اما این چقدر حساس است نسبت به گفتن در مورد استراتژی خروج ، در حال حاضر این تنها راه خروج است که جستجو میشود. زمانی که بارک اوباما ، افزایش 30000 سرباز در قوای خود در افغانستان را اعلام نمود ، پیام این نبود : ما هرگز تسلیم نمی شویم. بر خلاف . اوباما افزایش قدرت نیروهای نظامی را به عنوان آخرین تلاش های گسترده برای بهبود وضعیت امنیتی و سپس بعد از یک و نیم سال امکان آغاز خروج قشون مطرح کرد.

هنگامی که آلمان ، فرانسه و انگلستان ابتکار کنفرانس بزرگ افغانستان را که امروز در لندن گشایش می یابد ، بدست گرفتند ، اهداف مشترکی داشتند. همزمان جنگ افغانستان به طور فزاینده در اروپا غیرمحبوب میگردد.

رهبان کشورهای عضو اتحادیه اروپا که با ارسال سربازان بیشتر به این جنگ کمک کردند ، آماده نیستند که از آن صرف نظر نمایند. اما آنها مانند اوباما به دنبال یک استراتژی هستند که امیدواری را در موفقیت آنها زنده نگه دارد و همزمان آغازی باشد برای خروج ازین مرحله .

وضعیت چندان خوبی به نظر نمیرسد. در طول سال گذشته ، نه تنها وضعیت امنیتی بدتر شد. تقلب سیستماتیک رژیم کرزی در انتخابات ریاست جمهوری بر علاوه به این باور صدمه رساند که همکاران (شرکای) قابل اعتماد در افغانستان وجود دارد.

قبل از کنفرانس لندن ، دولت آلمان اعلام کرد که آن کشور قوای خود را به تعداد 500 سربازورزرف 350 تن در افغانستان افزایش می دهد . در عین حال تأکید نمود که به مرکز ثقل مأموریت خویش بخاطر آموزش بیشتر سربازان و پولیس افغانها تلاش خواهد نمود.

با توجه به اسناد پیش نویس کنفرانس که افشاء گردیده طرحهایی وجود دارد که طی سال روان مسئولیت امنیتی در برخی از مناطق افغانستان به نیروهای داخلی انتقال گردد.

در میان پاراگراف ها در پیش نویس همچنین نظریه ایجاد یک صندوق کمک غرض جلب طالبان که تغییر جهت دهند و به دولت بپیوندند، وجود دارد. پیشنهاد متذکره هفته گذشته توسط رئیس جمهور افغانستان حامد کرزی مطرح شد و انتظار میرود که کشورهای غربی در کنفرانس لندن به ارائه کمک های مالی از آن حمایت نمایند .

در مطبوعات انگلیس در مورد جستجو برای یک راه حل منطقی گمان زنی صورت میگیرد . دست کم تنشهای میان پاکستان و هند تاثیر سوء را بالای وضعیت افغانستان گذاشته است. رهبران کشور های بزرگ اتحادیه اروپا مانند رئیس جمهور اوباما آماده اند تا برای اقدامات زمان بیشتری بدهند . اما دقایق حقیقت نزدیک شده میرود . ، گامهای بعدی چگونه خواهد بود ، در صورتیکه علیرغم اقدامات عظیم ، وضعیت امنیتی در طول مدت تا تابستان سال 2011 بهتر نشود؟

این درست است که نباید با شتاب زدگی افغانستان را رها نمود. این هم درست است که به اسرع وقت که ممکن باشد، تلاش گردد تا مسوولیت امنیتی را برای خود افغانها واگذار نمود . شانس برای موفقیت خوب نیست . اما در هر حال اشتباه خواهد بود که اگر سعی صورت نگیرد.

DN 28/1 2010

<http://www.dn.se/opinion/huvudledare/utvag-ur-afghanistan-1.1034719>